

DE B. MARTINO ANTIPHONÆ XII

AUCTORE S. Odone.

(Apud Marrier, Bibliotheca Cluniacensis, pag. 261.)

- I. Sanctus Martinus obitum suum longe ante præscivit, qui et discipulos in unum congregavit atque sui dissolutionem imminere prædixit.
- II. Cum repente viribus corporis cœpit destitui, tunc mœror et luctus omnium, vox plangentium, unaque precantium : Ne, pastor, oves deseras.
- III. Scimus quidem te, Pater, desiderare Christum, sed salva sunt tibi præmia tua, nostri potius miserere quos deseris, Pater.
- IV. Domine, jam satis est quod hucusque certavi, sed quoad ipse jusseris militabo; ac si parcis ætati, bonum est mihi; hos quibus timeo, ipse custodias.
- V. Artus febre fatiscentes spiritui servire cogebat, stratuque suo illo nobili cilicio recubans, nec terram videre jam dignatus, cœlo totus inhiabat.
- VI. Sinite me, inquit, cœlum videre, ut spiritus dirigatur ad Dominum, nihil in me reperiet inimicus, sed sinus Abrahamæ me suscipiet.
- VII. Media nocte Dominica sanctus discessit, cui cœli cives mox obviant. Multi audierunt voces in sublimi, qui et vitro purior, lacte candidior, carne quoque monstratus est gemma sacerdotum.
- VIII. Glorificati hominis viderunt gloriam qui adfuerunt : nam caro quam cinis semper obtexerat, ita resplenduit, ut quoddam resurrectionis decus et extincta proferret.
- IX. Adest multitudo monachorum ac virginum, hi speciali gloria præcipue flebant, cum sentirent magis esse gaudendum, si rationem vis doloris admitteret.
- X. Exsequiæ Martini non dicantur funeris, sed triumphi : nam greges suos qui ductu ejus mundum vicerant agebat ante se pastor extinctus, qui corpus ad sepulcrum sequentes psallebant et flebant.
- XI. Martinus signipotens, fulgore virtutum ipsa reverberat astra, hic diversa multorum complevit unus, unde et apostolis ac prophetis, pace sanctorum omnium, consortus est.
- XII. O vere beatum, o ineffabilem, pietate, misericordia, charitate! quarum ut visceribus semper totus affluebat in Domino, sic non desit nobis. non desit in ævum.

S. Odonis Hymni Quatuor.

I.

C

II.

De sacramento corporis et sanguinis Domini.

[Apud Marrier, Bibliotheca Cluniacensis.]

Convivas epuli mundos Deus esse superni
Edocet, et servis Dominus vestigia lavit.
Muneribus variis, et pluribus inde rejectis,
Frumentum et vinum cunctis hoc protulit unum.
Hoc sacrat, hoc nimium, quod fit breve, quod nimis
[altum,
Tam modicum sumptum, tam facile atque paratum;
Tam sublime tamen quod totam habeat deitatem,
Sufficit hoc solum mundi purgare piaculum.
Hinc placet hoc munus, quod fit de pluribus unum
Corpus hinc capiti, caput inde cohæret et illi;
Hoc genus, hoc unum placet, hoc durabit in ævum, D
Hoc facile est, nitidum, simplex deitateque
[plenum.

De B. Maria Magdalena.

[Ibid.]

Lauda, mater Ecclesia,
Lauda Christi clementiam :
Qui septem purgat vitia
Per septiformem gratiam.
Maria soror Lazari
Quæ tot commisit crimina,
Ab ipsa face tartari
Redit ad vitæ præmia.
Post fluxæ carnis scandala
Fit ex lebetes phiala ;
In vas translata gloriæ
De vase contumeliæ.
Ægra eurrit ad Medicum,
Vas ferens aromaticum,

Et a morbo multiplici.
Verbo curatur Medici.

Contriti cordis punctio
Cum lacrymarum fluvio,
Et pietatis actio,
Ream solvit a vitio.

Surgentem cum victoria
Jesum vidit ab inferis :
Prima meretur gaudia,
Quæ plus ardebit cæteris.

Uni [Soli] Deo sit gloria
Pro multiplici gratia :
Qui culpas et flagitia [supplicia]
Remittit et dat præmia. Amen.

III.

[Ibid.]

De S. Martino Turonorum archiepiscopo.

Rex christe Martini decus
Hic laus tua, tu illius :
Tu nos in hunc te colere,
Quin ipsum in te, tribue.

Qui das per orbis cardines,
Quod gemma fulget præsulum ;
Da quo, premunt culpæ graves
Solvat peringens meritum.

En pauper hic et modicus,
Cælum dives ingreditur :
Cæli cohortes obviant,
Linguae, tribus, gentes, ovant.

Ut vita, fulget transitus,
Cælis et arvo splendidus :
Gaudere cunctis pium est.
Cunctis salus sit hæc dies.

Martine par apostolis,
Festum colentes tu fove ;
Qui vivere discipulis
Vis, aut mori, nos respice.

Fac nunc quod olim gesseras,
Nunc [tu] præsules clarifica :
Auge decus Ecclesiæ,
Fraudes relide [relega] Satanæ.

Qui ter chaos eviceras :
Mersos reatu suscita :
Diviseras ut chlamydem,
Nos indue justitiam.

A Ut specialis gloriæ [spiritalis gratia]
 Quondam recorderis tuæ :
 Monastico nunc ordini
 Jam pene lapso subveni. Amen.

IV.

*Hymnus in honorem sancti Martini, a S. Odone
in extremis compositus.*

[Apud Mabill., *Annal.* tom. III. Append, p. 712.]

Martini renitet en speciosa dies,
Qua scandit modicus dives Abrahæ sinus,
Concentusque poli obvius astat ei :
Nos hymnis hunc honoremus.

B Est Jesus vehemens laus, honor atque decus.
 Nam cælos decorat, arvaque clarificat,
 Emergens quasi sol alter ab occiduo.

Splendorem dat hunc diem [*al.* invidiam].

Cultorem Domini hic tener imbiberat,
Et nil præter eum sumere jam poterat :
Signis a puero plenus et in senio
Ipso fide fit inclytus.

Qui necdum madidus fonte sacro laticis
Vestivit Dominum parte suæ chlamydis :
Et semet gelidat algidus ut tepeat,
Nosque nunc meritis tegat.

Ter virtute potens mortibus imperitat,
Signorum titulis totus ubique micat,
Ut quod Christus habet nomen ibi nitescit
C Ut consortus apostolis.

Instinctu supero cardine quadrifido
Gens, linguae, populi hunc celebrant seduli,
Certatimque fluit illius ad tumulum :
Martinum decet hoc decus.

Hæc, Martine, dies arvas polosque replet,
Sit per te salubris his quibus est celebris.
Sit gaudere pium, sit generale bonum
Hoc per te, Pater inclyte.

Tu pacem reparas : hic et ad astra migras :
Nunc nos te medio concilies Domino,
Odonis famuli hoc opus qui condidit
Emigrans de sæculo.

Miserere Domine, quos enutristi ple
Semper misericors, misericordissime,
Tetolonis servi cæterisque tuis
Miserere, o Martine.